

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Gjæring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Gjæring Afklaring", i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 165. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346605325696/facsimile.pdf> (tilgået 19. september 2021)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

«Robert siger, at han kom *saadan* til at tænke paa nogle væmmelige Damer, som han engang saae i Hamborg.»

«Det var da kjedeligt, at Du ikke dengang var til Stede og kunde trække ham bort fra at se paa *saadan* noget,» sagde Karl smilende.

«Ja, det *var* ogsaa kjedeligt, for jeg var jo int kloget' dengang,» sagde Robert – stammende – og blev straks efter meget rød.

Karl fik en Anelse: «Ja, ja – naar Du dog ikke gjorde andet end at se paa dem –»

Anna drejede netop Ansigtet om mod sin Kjæreste, der pludselig havde faaet et ganske forvirret og sønderknust Udseende. Han fik vist seiv en Anelse: «Uh, hvor Du er bleven ubyggeelig, Karl!» sagde hun, idet hun tog sin Kjærestes Arm og hurtig gik bort sammen med ham – ud i Haven.

Proprietær Wintrup gjorde mange Indvendinger, da han hørte, at Frøken Rebekka vilde af Sted allerede i Dag. Men hun lo og kaldte det en Selvfølge, at hun skulde hjem til Aften.

Kl. 8 sad hun og Karl atter i Espændervognen og kørte nordpaa ad Glenstrup til –

De talte atter om Naturen, og skjønt der var en forunderlig Stemning i alt, hvad hun sagde, sad Karl dog kun og forundrede sig over hendes Konversations talent, hendes Evne til at tale livligt om noget, som, efter hans Formening, ikke : Øjeblikket kunde interessere hverken hende eller ham.

Da de havde kørt den halve Vej, sagde han endelig: «Aa, Frøken Woltersien, jeg har desværre ingen Undskyldning at bringe Dem, men maa jeg ikke bede Dem om ikke at være vred paa mig for min Søsters Optræden.»

«Jamen hvad *var* det dog med Deres Søster?»

«Ja, hun blev jo forarget og spillede siden den Fornærmelse.»

«Forarget! – ha, ha – amsede det mig ikke nok! Derruede i Engen?»

«Ja.»

«Aa, det er Synd, at de ikke er gifte for længe siden, Deres Søster og Svoger.»

«Saa? Hvorfor det?»

«Jo, de trænger saa frygtelig til det. – Netop saadanne *påne* Kjæreste folk, – de gjør ofte saadan et pinlig uanstændigt Indtryk. Og det er dog det, de aller nødigst vilde.»